

E. M. MEUWES

1961-1963

ZIE OOK: V.C. INLICHTINGEN EN
VEILIGHEIDSDIENSTEN

Leidschendam, 4 oktober 1961

Aan de Weledelgestrenghe Heer Mr. H.K.J. Beernink,
Rembrandtkade 65,
Rijswijk Z.H.

Weledelgestrenghe Heer,

Hiermede veroorloof ik mij U, als lid van de Tweede Kamer Uw welwillende aandacht te vragen voor de volgende aangelegenheid.

Van 26/2 '51 - 1/8 '58 ben ik werkzaam geweest bij het Ministerie van Verkeer en Waterstaat, o.g. het Directoraat-Generaal van Scheepvaart te 's-Gravenhage, en wel achteréénvolgend in de functie van typiste, stenotypiste, secretaresse/stenotypiste.

In verband met mijn werkzaamheden als secretaresse voor de loco Directeur-Generaal van Scheepvaart, onder wiens beleid o.a. de afdeling Defensie Voorbereiding ressorteert, werd ik door de Binnenlandse Veiligheidsdienst gescreend en goedgekeurd. Helaas kon ik het vertrouwen of misschien beter uitgedrukt de sympathie van evengenoemde afdeling niet winnen en werd ik onder sterke controle gehouden. Teneinde weer als vrij mens te kunnen leven heb ik dan ook, na twee jaar voor de loco Directeur-Generaal te hebben gewerkt, de toenmalige Minister van Verkeer en Waterstaat eervol ontslag gevraagd en verkregen.

Groot was mijn verwondering echter toen ik bemerkte dat ik hiermede mijn vrijheid niet in het minst had herwonnen. Toch had ik goede moed toen ik - via het Gewestelijk Arbeidsbureau - per 6 april 1959 als secretaresse in dienst trad bij de N.V. Batenburg & Folmer, intern. meubeltransportonderneming te 's-Gravenhage.

Helaas werd de Directeur benaderd en kennelijk overrompeld ging men samenwerken met de Binnenlandse Veiligheidsdienst en/of het Directoraat-Generaal van Scheepvaart. Ik was nu evenver als voorheen bij het Directoraat-Generaal van Scheepvaart. Tot 1/11 '60 heb ik stand gehouden. Steeds hopende dat er een einde aan de onverkwikkelijke situatie zou komen. Toen echter heb ik geheel overspannen evenvermeld kantoor abrupt verlaten.

Nu, ruim 3 jaar na het beëindigen van het dienstverband met het Directoraat-Generaal van Scheepvaart sta ik nog steeds onder controle (telefoon o.a.!) en vraag ik mij af of dit nu wel toelaatbaar is.

Worden de wettelijke rechten van de mens in deze vorm van controle op de met geheime werkzaamheden belaste en béast geweest zijnde ambtenaren nu niet aangetast?

Sedert begin februari 1961 ben ik wederom aan het solliciteren, doch nog niet geslaagd in het vinden van een passende werkkring. Mijn streven, recht door de waarheid heen tot een aanstelling te komen, veroorzaakt de grootste moeilijkheid. Welke werkgever wil het risico lopen dat ook hij niet in deze aangelegenheid wordt betrokken?

Het is mij opgevallen dat niet alleen Ministeries zich onmiddellijk tot de B.V.D. wenden, doch ook de meeste grote industrieën.

Houden deze inlichtingen alleen verband met het doel van de B.V.D.: betrouwbaar of niet betrouwbaar? Of liggen zij tevens in het persoonlijke vlak en is dit juridisch juist. Worden de te verstrekken inlichtingen door een commissie van hoogstaande, onbevooroordeelde mensen gecontroleerd en goedgekeurd of heeft een enkele persoon volledige volmacht.

Zover ik weet ben ik tweemaal in het buitenland geschaduwd tijdens een vacantiereisje met een reisvereniging.

Krijgen deze personen een behoorlijke tegemoetkoming in, of volledige vergoeding van hun reiskosten, waardoor de tongen lossen komen?

Beleefd verzoek ik U zo mogelijk te willen nagaan welke motieven het Directoraat-Generaal van Scheepvaart en/of de B.V.D. aanvoeren mij nog steeds onder controle te houden en welke inlichtingen er ondanks mijn screening en goedkeuring door de B.V.D.? over mij worden verstrekt. Wanneer deze inlichtingen niet zouden overeenstemmen met mijn in de loop van de jaren verkregen goede getuigschriften, zo zouden deze zonder meer van nul of gener waarde zijn.

Nimmer ben ik bij een politieke partij aangesloten geweest; van huis uit rechts georiënteerd.

Uw bemiddeling tot het herkrijgen van mijn volledige vrijheid als ieder ander normaal staatsburger zal door mij op hoge prijs worden gesteld.

Ik zou dan wederom vrij kunnen ademen, vrij kunnen gaan en staan, weer contact kunnen hebben met andere mensen zonder de angst dat ook zij weer benaderd worden en de prettige ongedwongen sfeer weer teniet gedaan wordt, kortom ik zou mezelf weer kunnen worden!

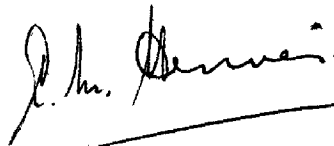
Rechtstreeks aan het Directoraat-Generaal van Scheepvaart gerichte brieven mochten niet het gewenst resultaat opleveren.

Te Uwer orientatie moge verder dienen dat ik van 1/12 '42 - 15/9 '48 als kantoorbediende ben aangesteld geweest bij het Gemeentelijk Gas- en Electriciteitsbedrijf te Rijswijk Z.H. met uitzondering van de periode januari '47 - september '47, gedurende welke tijd ik als typiste werkzaam was op de Secretarie Uwer Gemeente, afdeling Financien.

Hopende dat U mij in de gelegenheid wilt stellen mijn brief nader toete lichten, verblijf ik, U bij voorbaat beleefd dankend voor de te nemen moeite,

met de meeste hoogachting,

mej. E.M. Heuves
Westvlietweg 116, Leidschendam
(post Voorburg)

STATEN-GENERAAL
TWEEDE KAMER

Afschrift bestemd voor de leden van
de Vaste Commissie voor de Binnen-
landse Veiligheidsdienst.

MINISTERIE
VAN BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 8 december 1961.
Stadhoudersplantsoen 25

B.V.D.

No. 617414.

Bijl. 2-

Betr: Klacht Mej. E.M. HEUVES.

VERTROUWELIJK.

Hierbij moge ik U Hoogedelgestrengte het volgende mededelen.

Dezer dagen ontving ik van de heer Mr. H.K.J. Beernink een brief van een zekere mejuffrouw HEUVES uit Leidschendam, welke enkele klachten inhield o.m. met betrekking tot vermeende activiteiten van mijn Dienst ten opzichte van haar.

./.. Een copie van die brief gelieve U als bijlage aan te treffen.

./.. Mijn antwoord zond ik heden aan de heer Beernink. Ik moge U daarvan tevens een afschrift aanbieden.

Zijne Excellentie de Minister van Binnenlandse Zaken heb ik eveneens op de hoogte gesteld.

HET HOOFD VAN DE DIENST,

(w.g.) J.S. Sinninghe Damsté

Mr. J.S. Sinninghe Damsté.

Aan:

de Voorzitter van de Vaste Commissie der Tweede Kamer
voor de B.V.D.,

t.a.v. de heer Mr Dr W. Koops,

Commissie-Griffier bij de

Tweede Kamer der Staten-Generaal,

Binnenhof 1a,

's-Gravenhage.

VERTROUWELIJK.

's-Gravenhage, 8 december 1961

No. 617414

Bijl. -1-

Betr.: Klacht Mej. E.M. HEUVES.

VERTROUWELIJK.

Naar aanleiding van Uw brief van 31 oktober jl., betreffende de klacht van mejuffrouw E.M. HEUVES als vervat in haar aan U Hoogedolgestreng gerichte brief van 4 oktober j.l., moge ik het volgende mededelen onder aantekening dat het uitputtend onderzoek meer tijd heeft gevorderd dan mij aanvankelijk voor ogen stond.

Mejuffrouw HEUVES kwam onder de aandacht van mijn Dienst in maart 1956, toen van de zijde van het Directoraat-Generaal van Scheepvaart medegedeeld werd, dat zij ingeschakeld zou moeten worden bij werkzaamheden van zeer geheime aard in NATO-sfeer.

Conform de in NATO-verband geldende bepalingen werd door mijn Dienst een betrouwbaarheidsonderzoek ingesteld. Daarbij bleek een broer van mejuffrouw HEUVES gehuwd te zijn met een Russische vrouw, doch er was geen aanleiding haar niet met de genoemde werkzaamheden te belasten. Het dezerzijds aan Scheepvaart verstrekte rapport luidde gunstig voor mejuffrouw HEUVES.

De Beveiligingsambtenaar van het Directoraat-Generaal van Scheepvaart wees mejuffrouw HEUVES op haar plicht tot geheimhouding in NATO-zaken en sprak haar over haar bijzondere verantwoordelijkheid m.b.t. de beveiliging van de haar toevertrouwde geheimen.

Mejuffrouw HEUVES heeft ontslag genomen bij Scheepvaart per 1 augustus 1958. In een brief aan de Directeur-Generaal van Scheepvaart van 19 maart 1960 schreef zij de stellige indruk te hebben gevolgd te worden en verzocht zij stappen te nemen opdat dit gestaakt zou worden.

In het toen terzake gevoerde gesprek van een ambtenaar van mijn Dienst met ambtenaren van Scheepvaart werd vernomen, dat zij tijdens haar dienstverband onder behandeling was geweest wegens overspanning en sindsdien dikwijls last had van zware hoofdpijn. Zij had toen reeds de indruk gevolgd te worden en dit was dan ook de reden van haar ontslagname geweest.

Dezerzijds is daarop aan bedoelde ambtenaren nadrukkelijk verklaard, dat van enige activiteit t.o.v. mejuffrouw HEUVES, behalve uiteraard het in 1956 ingestelde veiligheidsonderzoek, geen sprake is geweest.

Sinds haar indiensttreding bij het Directoraat-Generaal van Scheepvaart, heeft mijn Dienst geen enkele bemoeienis met mejuffrouw HEUVES gehad en sinds haar ontslag ook geen enkele belangstelling voor haar. Er zijn geen inlichtingen over haar aan welk Ministerie of bedrijf ook verstrekt. De door mejuffrouw HEUVES geuite klachten t.o.v. mijn Dienst zijn volkomen ongegrond. Een inmenging in haar privéleven van de zijde van mijn Dienst vond nimmer plaats. Er is nimmer reden geweest aan haar politieke betrouwbaarheid te twifelen.

Ik moge U in overweging geven mejuffrouw HEUVES in te lichten als in de voorgaande alinea gesteld.

Voor de goede orde zend ik copie van haar brief en mijn huidig schrijven aan de voorzitter van de vaste Commissie der Tweede Kamer voor de B.V.D. aan welke Commissie namelijk steeds mededeling wordt gedaan van klachten en van de dezerzijds gegeven antwoorden. De brief van mejuffrouw HEUVES gelieve U als bijlage aan te treffen.

./.

HET HOOFD VAN DE DIENST,

Mr. J.S. Sinnighe Damsté.

Aan de Hoogedelgestrenge Heer
Mr. H.K.J. Beernink,
Rembrandtkade 65,
RIJSWIJK.

VERTROUWELIJK.

Leidschendam, 4 oktober 1961.

Aan de Weledelgestrenge Heer Mr. H.K.J. Beernink,
Rembrandtkade 65,
R i j s w i j k Z.H.

Weledelgestrenge Heer,

Hiermede veroorloof ik mij U, als lid van de Tweede Kamer Uw welwillende aandacht te vragen voor de volgende aangelegenheid.

Van 26/2 '51 - 1/8 '58 ben ik werkzaam geweest bij het Ministerie van Verkeer en Waterstaat c.q. het Directoraat-Generaal van Scheepvaart te 's-Gravenhage, en wel achter-éénvolgend in de functie van typiste, stenotypiste, secretaresse/stenotypiste.

In verband met mijn werkzaamheden als secretaresse voor de loco Directeur-Generaal van Scheepvaart, onder wiens beleid o.a. de afdeling Defensie Voorbereiding ressorteert, werd ik door de Binnenlandse Veiligheidsdienst gescreend en goedgekeurd. Helaas kon ik het vertrouwen of misschien beter uitgedrukt de sympathie van evengenoemde afdeling niet winnen en werd ik onder sterke controle gehouden. Teneinde weer als vrij mens te kunnen leven heb ik dan ook, na twee jaar voor de loco Directeur-Generaal te hebben gewerkt, de toenmalige Minister van Verkeer en Waterstaat eervol ontslag gevraagd en verkregen.

Groot was mijn verwondering echter toen ik bemerkte, dat ik hiermede mijn vrijheid niet in het minst had herwonnen.

Toch had ik goede moed toen ik - via het Gewestelijk Arbeidsbureau - per 6 april 1959 als secretaresse in dienst trad bij de N.V. Batenburg & Folmer, intern.meubeltransport-onderneming te 's-Gravenhage. Helaas werd de Directeur benaderd en kennelijk overrompeld ging men samenwerken met de Binnenlandse Veiligheidsdienst en/of het Directoraat-Generaal van Scheepvaart. Ik was nu evenver als voorheen bij het Directoraat-Generaal van Scheepvaart. Tot 1/1 '60 heb ik stand gehouden. Steeds hopen-
pende dat er een einde aan de onverkwikkelijke situatie zou komen. Toen echter heb ik geheel overspannen evenvermeld kantoor abrupt verlaten.

Nu, ruim 3 jaar na het beëindigen van het dienstverband met het Directoraat-Generaal van Scheepvaart sta ik nog steeds onder controle (telefoon o.a.!) en vraag ik mij af of dit nu wel toelaatbaar is. Worden de wettelijke rechten van de mens in deze vorm van controle op de met geheime werkzaamheden belaste en belast geweest zijnde ambtenaren nu niet aangetast?

Sedert begin februari 1961 ben ik wederom aan het solliciteren, doch/niet geslaagd in het vinden van een passende werkkring. Mijn streven, recht door de waarheid heen tot een aanstelling te komen, veroorzaakt de grootste moeilijkheid.

Welke werkgever wil het risico lopen dat ook hij niet in deze aangelegenheid wordt betrokken?

Het is mij opgevallen dat niet alleen Ministeries zich onmiddellijk tot de B.V.D. wenden, doch ook de meeste grote industrieën.

Houden deze inlichtingen alleen verband met het doel van de B.V.D.: betrouwbaar of niet betrouwbaar? Of liggen zij tevens in het persoonlijke vlak en is dit juridisch juist. Worden de te verstrekken inlichtingen door een commissie van hoogstaande, onbevooroordeelde mensen gecontroleerd en goedgekeurd of heeft een enkele persoon volledige volmacht.

Zover ik weet ben ik tweemaal in het buitenland geschadwd tijdens een vacantiereisje met een reisvereniging. Krijgen deze personen een behoorlijke tegemoetkoming in, of volledige vergoeding van hun reiskosten, waardoor de tongen lossen komen?

Beleefd verzoek ik U zo mogelijk te willen nagaan welke motieven het Directoraat-Generaal van Scheepvaart en/of de B.V.D. aanvoeren mij nog steeds onder controle te houden en welke inlichtingen er ondanks mijn screening en goedkeuring door de B.V.D.? over mij worden verstrekt. Wanneer deze inlichtingen niet zouden overéénstemmen met mijn in de loop van de jaren verkregen goede getuigschriften, zo zouden deze zonder meer van nul of gener waarde zijn.

Nimmer ben ik bij een politieke partij aangesloten geweest; van huis uit rechts georiënteerd.

Uw bemiddeling tot het herkrijgen van mijn volledige vrijheid als ieder ander normaal staatsburger zal door mij op hoge prijs worden gesteld.

Ik zou dan wederom vrij kunnen ademen, vrij kunnen gaan en staan, weer contact kunnen hebben met andere mensen zonder de angst dat ook zij weer benaderd worden en de prettige ongedwongen sfeer weer teniet gedaan wordt, kortom ik zou mezelf weer kunnen worden!

Rechtstreeks aan het Directoraat-Generaal van Scheepvaart gerichte brieven mochten niet het gewenste resultaat opleveren.

Te Uwer oriëntatie moge verder dienen dat ik van 1/12 '42 - 15/9 '48 als kantoorbediende ben aangesteld geweest bij het Gemeentelijk Gas- en Electriciteitsbedrijf te Rijswijk Z.H. met uitzondering van de periode januari '47-september '47, gedurende welke tijd ik als typiste werkzaam was op de Secretarie Uwer Gemeente, afdeling Financiën.

Hopende dat U mij in de gelegenheid wilt stellen mijn brief nader toe te lichten, verblijf ik, U bij voorbaat beleefd dankend voor de te nemen moeite,

met de meeste hoogachting,

(w.g.) E.M. Heuves.

mej. E.M. Heuves,
Westvlietweg 116, Leidschendam
(post Voorburg.)

B.V.D.

Nr. : 617414
Bijl. : - 1 -

VERTROUWELIJK.

Betr: Klacht Mej.E.M.HEUVES.

Naar aanleiding van Uw brief van 31 oktober j.l., betreffende de klacht van mejuffrouw E.M.HEUVES als vervat in haar aan U Hoogedelgestrengste gerichte brief van 4 oktober j.l., moge ik het volgende mededelen onder aantekening dat het uitputtend onderzoek meer tijd heeft gevorderd dan mij aanvankelijk voor ogen stond.

Mejuffrouw HEUVES kwam onder de aandacht van mijn Dienst in maart 1956, toen van de zijde van het Directoraat-Generaal van Scheepvaart medegedeeld werd, dat zij ingeschakeld zou moeten worden bij werkzaamheden van zeer geheime aard in de NATO-sfeer.

Conform de in NATO-verband geldende bepalingen werd door mijn Dienst een betrouwbaarheidsonderzoek ingesteld. Daarbij bleek een broer van mejuffrouw HEUVES gehuwd te zijn met een Russische vrouw, doch er was geen aanleiding haar niet met de genoemde werkzaamheden te belasten. Het dezerzijds aan Scheepvaart verstrekte rapport luidde gunstig voor mejuffrouw HEUVES.

De Beveiligingsambtenaar van het Directoraat-Generaal van Scheepvaart wees mejuffrouw HEUVES op haar plicht tot geheimhouding in NATO-zaken en sprak haar over haar bijzondere verantwoordelijkheid m.b.t. de beveiliging van de haar toevertrouwde geheimen.

Mejuffrouw HEUVES heeft ontslag genomen bij Scheepvaart per 1 augustus 1958. In een brief aan de Directeur-Generaal van Scheepvaart van 19 maart 1960 schreef zij de stellige indruk te hebben gevolgd te worden en verzocht zij stappen te nemen opdat dit gestaakt zou worden.

In het toen terzake gevoerde gesprek van een ambtenaar van mijn Dienst met ambtenaren van Scheepvaart werd vernomen, dat zij tijdens haar dienstverband onder behandeling was geweest wegens overspanning en sindsdien dikwijls last had van zware hoofdpijn. Zij had toen reeds de indruk gevolgd te worden en dit was dan ook de reden van haar ontslagname geweest.

Dezerzijds is daarop aan bedoelde ambtenaren nadrukkelijk verklaard, dat van enige activiteit t.o.v. mejuffrouw HEUVES, behalve uiteraard het in 1956 ingestelde veiligheidsonderzoek, geen sprake is geweest.

Sinds haar indiensttreding bij het Directoraat-Generaal van Scheepvaart, heeft mijn Dienst geen enkele bemoeienis met mejuffrouw HEUVES gehad en sinds haar ontslag ook geen enkele belangstelling voor haar. Er zijn geen inlichtingen over haar aan welk Ministerie of bedrijf ook verstrekt. De door mejuffrouw HEUVES geuite klachten t.o.v. mijn Dienst zijn volkomen ongegrond.

AAN de Hoogedelgestrengste heer
Mr.H.K.J.Beernink,
Rembrandtkade 65,
RIJSWIJK.

Een inmenging in haar privéleven van de zijde van mijn Dienst vond nimmer plaats. Er is nimmer reden geweest aan haar politieke betrouwbaarheid te twifelen.

Ik moge U in overweging geven mejuffrouw HEUVES in te lichten als in de voorgaande alinea gesteld.

Voor de goede orde zend ik copie van haar brief en mijn huidig schrijven aan de voorzitter van de Vaste Commissie der Tweede Kamer voor de B.V.D. aan welke Commissie namelijk steeds mededeling wordt gedaan van klachten en van de dezerzijds gegeven antwoorden. De brief van mejuffrouw HEUVES gelieve U als bijlage aan te treffen.

HET HOOFD VAN DE DIENST

Mr. J.S.Sinninghe Damsté.

VERTROUWELIJK.

Leidschendam, 6 januari 1962.

Aan Zijne Excellentie
de heer Minister van Verkeer en Waterstaat
Drs. J.A. Korthals,
Binnenhof 20,
's-Gravenhage.

Excellentie,

Hiermede veroorloof ik mij Uw welwillende aandacht te vragen voor de volgende aangelegenheid.

Van 26/2 '51 - 1/8 '58 ben ik werkzaam geweest bij het Ministerie van Verkeer en Waterstaat, c.q. het Directoraat-Generaal van Scheepvaart te 's-Gravenhage, en wel achteréenvolgend in de functie van typiste, stenotypiste, secretaresse/stenotypiste.

In verband met mijn werkzaamheden als secretaresse voor de loco Directeur-Generaal van Scheepvaart, onder wiens beleid o.a. de afdeling Defensie Voorbereiding ressorteert, werd ik door de Binnenlandse Veiligheidsdienst gescreend en goedgekeurd. Helaas kon ik het vertrouwen of misschien beter uitgedrukt de sympathie van evengenoemde afdeling niet winnen en werd ik onder sterke controle gehouden. Teneinde weer als vrij mens te kunnen leven heb ik dan ook, na twee jaar voor de loco Directeur-Generaal te hebben gewerkt, de toenmalige Minister van Verkeer en Waterstaat eervol ontslag gevraagd en verkregen.

Groot was mijn verwondering echter toen ik bemerkte dat ik hiermede mijn vrijheid niet in het minst herwonnen had. Toch had ik goede moed toen ik - via het Gewestelijk Arbeidsbureau - per 6 april 1959 als secretaresse in dienst trad bij de N.V. Batenburg & Folmer, internationale meubeltransportonderneming te 's-Gravenhage.

Helaas werd de Directeur benaderd en ging men, kennelijk overrompeld, samenwerken met de Binnenlandse Veiligheidsdienst en/of het Directoraat-Generaal van Scheepvaart. Ik was nu evenveer als voorheen bij het Directoraat-Generaal van Scheepvaart. Tot 1/11 '60 heb ik stand gehouden. Steeds hopen de dat er een einde aan de onverkwikkelijke situatie zou komen. Toen echter heb ik geheel overspannen evenvermeld kantoor abrupt verlaten.

Wederom ging ik solliciteren, trachtende op eigen krachten in een geheel andere omgeving een nieuwe werkring te vinden. Helaas zonder succes. Mijn streven, recht door de waarheid heen tot een aanstelling te komen, veroorzaakte wel de grootste moeilijkheid. Het Gewestelijk Arbeidsbureau bracht schier ten tweede male uitkomst en zorgde voor een zeer goede aanstelling bij een grote conservenfabriek van de Unilever te Hoogeveen, alwaar ik per 1/11 '61 in dienst trad.

Ofschoon men zeer tevreden was over mijn staat van dienst en er twee plaatsingsmogelijkheden voor mij waren, mijn aanstelling bovendien niet op proef was, kreeg ik tot mijn grote verbazing reeds per 30/11 '61 mijn ontslag. Ik had nauwelijks de gelegenheid gehad te tonen voor wat ik m.b.t. mijn werkzaamheden waard was. Werk was er nl. hoegenaamd niet voor me geweest!

Ontslag op staande voet met uitkering van een maand salaris, waarvoor ik niet behoefde te werken.

Heeft de Binnenlandse Veiligheidsdienst bij herhaling contact gezocht met mijn nieuwe werkgever en/of Politie in Hoogeveen?

Beleefd verzoek ik Uwe Excellentie te willen doen nagaan of ik nog steeds onder controle sta en, zo ja, waarom.

Mocht ik over een dergelijk geheugen beschikken dat ik de inhoud van de mij ruim 3½ jaar geleden toevertrouwde geheime stukken (waarvan ik niet meer dan hoogstnoodzakelijk ter uitoefening van mijn functie heb kennisgenomen) heb onthouden, zo zullen deze stukken toch zo langzamerhand wel verouderd zijn!

Worden de wettelijke rechten van de mens in evenvermelde vorm van controle op de met geheime werkzaamheden belaste en belast geweest zijnde ambtenaren nu niet aangetast?

Het meest hopeloze van een dergelijke situatie is wel dat men nimmer wordt aangevallen en men zich dus nimmer kan verdedigen. Het beste kan men één en ander vergelijken met "vogelvrij verklaard" te zijn.

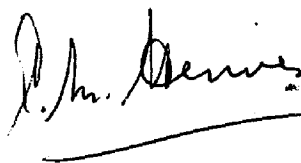
Waar men in onze maatschappij in zo'n hoge mate streeft naar het welzijn van de mens is een toestand als waarin ik verkeer mij volkomen een raadsel. Na zeven jaren trouwe dienst voor het Rijk met als resultaat een zeer goed getuigschrift vind ik deze houding toch wel abnormaal. Nimmer ben ik bij een politieke partij aangesloten geweest; van huis uit rechts georiënteerd.

Het feit, dat men, zoals ik op 45 jarige leeftijd geen jaren meer kan verliezen met het alsnog opbouwen van een verzekerde toekomst (wanneer de hoogconjunctuur omslaat kom ik niet meer aan bod), spreekt voor zichzelf. Met klem vraag ik Uwe Excellentie de draagwijdte van de gevolgen van een dergelijke situatie voor mij te willen realiseren.

Rechtstreeks aan het Directoraat-Generaal van Scheepvaart gerichte verzoeken mochten niet het gewenste resultaat opleveren.

Ik hoop en vertrouw dat ik thans door Uw bemiddeling ontheven word van de druk van de Binnenlandse Veiligheidsdienst zodat ik ongehinderd in mijn levensonderhoud kan voorzien en voor mijn toekomst kan zorgdragen.

Met verschuldigde eerbied,

mej. E.M. Heuves
Westvlietweg 116 Leidschendam
(post Voorburg).

MINISTERIE VAN VERKEER EN WATERSTAAT
CENTRALE AFDELING PERSONEELSZAKEN

'S-GRAVENHAGE, BINNENHOF 20, TELEFOON 18.26.70

AAN:

mevrouw E.M. Heuves,
Westvlietweg 116,
Leidschendam.

UW BRIEF VAN:

ONS KENMERK: C.A.P.

'S-GRAVENHAGE,

afd.:

12 februari 1962

nr.: 5819

ONDERWERP:

Bijlage(n):

Naar aanleiding van uw schrijven van 6 januari 1962 deel ik u mede, dat ik terzake een nauwkeurig onderzoek heb doen instellen.

Blijkens de resultaten van dit onderzoek moet het volstrekt uitgesloten worden geacht, dat de door u gesignaleerde moeilijkheden haar oorzaak vinden in enigerlei tegen u gerichte activiteit van de zijde van het Directoraat-Generaal van Scheepvaart.

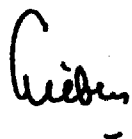
Ik kan u de stellige verzekering geven, dat van de zijde van genoemd Directoraat-Generaal nimmer contact met uw nieuwe werkgevers is gezocht, noch ooit enige opdracht is verstrekt aan de Binnenlandse Veiligheidsdienst - of aan enige andere instantie - om u te doen controleren of te doen schaduwen.

Uw mening, als zouden het Directoraat-Generaal van Scheepvaart, dan wel de Binnenlandse Veiligheidsdienst, u in de weg staan bij het opbouwen van een nieuwe werkring, moet dan ook zonder enige twijfel op een misvatting berusten.

DE MINISTER VAN VERKEER EN WATERSTAAT,

Voor de Minister,

DE SECRETARIS-GENERAAL,

Leidschendam, 9 november 1963.

Aan de Tweede-Kamercommissie
voor de B.V.D.,
p.a. de Hoogedelgestrengste Heer
Mr. H.K.J. Beernink,
Rembrandtkade 65,
Rijswijk Z.H.

Hoogedelgestrengste Heren,

Gaarne geef ik gevolg aan het verzoek zich tot uw commissie te wenden indien men zich door de Binnenlandse Veiligheidsdienst benadeeld of bedreigd gevoeld.

Korthedshalve moge ik u allereerst verwijzen naar de hierbijgaande afschriften van brieven dd. 4 oktober 1961 en 6 januari 1962, resp. gericht aan de heer Mr. H.K.J. Beernink en Z.E. Drs. J.A. Korthals, voormalig minister van Verkeer en Waterstaat. Op laatstgenoemd schrijven mocht ik het eveneens hierbijgevoegde antwoord dd. 12 februari 1962 ontvangen.

Hoewel ik ervan overtuigd ben, dat deze beide brieven terdege goed behandeld zijn, zou ik aan deze zeer summiere uiteenzetting van jarenlang onder controle staan het volgende willen toevoegen.

Nadat men mij de bewuste vertrouwenspositie bij het Directoraat-Generaal van Scheepvaart had toevertrouwd kwam aanvankelijk mijn persoonlijke vrijheid niet in gedrang. Langzamerhand echter werd de druk steeds groter; controle op tennisbanen (T.C. Vredenburg - Rijswijk), zondagmiddag wintertennisclubje Marlot, m.a.w. naaste kennissenkring werd benaderd.

M.i. enige maanden na het verlaten van het Directoraat-Generaal van Scheepvaart werd iedereen benaderd. Onder andere met het medium van een onder controle staande telefoon werden alle relaties, inclusief leveranciers en kapper ingeschakeld en kennelijk verzocht mijn gedragingen gade te slaan, resp. door te geven aan de B.V.D. Gezien er bij screening of onder controle staan van de zijde van de beambte/ambtenaar geen beroep mogelijk is, kunnen in een dergelijke situatie bewust of onbewust onjuiste inlichtingen aan de B.V.D. worden verstrekt, welke gegevens dan weer voor informatie doeleinden worden gebruikt.

Het bovendien nog n.m.m. aan diverse adressen verstrekken van af luisterapparaten maakte de toestand nu niet bepaald aangename. Zo is ieder normaal contact met mijn medemens me ontnomen. Voor wat betreft het door de B.V.D. verstrekken van af luisterapparaten vraag ik mij af of hier nu wel voldoende controle op is. Zijn alle ambtenaren bevoegd tot het distribueren van dergelijke apparaten? Is het accepteren hiervan verplicht of (gedwongen) vrijwillig?

Wat mij het meest heeft gehinderd in deze affaire is, dat ik niemand had tot wie ik mij in deze persoonlijk kon wenden. Hulde aan onze huisarts Dr. J.W. Timmer, wonende te Rijswijk, die onder alle omstandigheden geneesheer bleef en me staande heeft weten te houden. Helaas was Dr. Timmer niet bij machte mij mijn vrijheid weer te geven en verwees hij mij naar de zenuwspecialist

de heer Dr. F.H. Glastra van Loon, te 's-Gravenhage. Deze medicus gaf echter blijk met deze kwestie niets uitstaande te willen hebben en zei op al mijn naar voren gebrachte grieven dat e.e.a. niet waar was, hetgeen mij bij een volgende consultatie de woorden ontlokten, dat ik van de aanvankelijk nog 50% zelfvertrouwen niets meer over had.

Ik kreeg pillen - waarbij ik beslist aan het werk moest blijven - doch in welker uitwerking ik geen vertrouwen had (duizeligheid), en een drankje met mogelijk goede genezende kwaliteiten. Ik kreeg er echter hoofdpijn van en nam beide medicijnen dan ook niet in. De voorgeschreven recepten zijn dd. 13 oktober 1960 en 1 november 1960 uitgeschreven en verzorgd door Huygensapotheek, Herenstraat 148, Voorburg.

M.b.t. de inlichtingen die de B.V.D. over mij verstrekt kan ik slechts gissingen maken. Wel ben ik ervan overtuigd, en dat is ook een zeer hinderlijke kwestie voor mij, dat men mij verdacht maakt van het plegen van verduisteringen of misschien wel aan kleptomanie zou lijden. Niets is minder waar.

Sinds 26 januari 1962 ben ik nu werkzaam bij Van der Heem N.V. te 's-Gravenhage.

Bij de aanvang van mijn werkzaamheden heb ik mijn moeilijkheden naar voren gebracht en verzocht thans niet met de B.V.D. samen te werken. Helaas stelde men zich kennelijk onmiddellijk met de B.V.D. in verbanding, de beambte van Van der Heem werd naar mijn veronderstelling overreed, en aan mijn verzoek werd geen gevolg gegeven. Wederom ging men tot screening over.

Beleefd zou ik u willen verzoeken te doen nagaan wat mijn record bij de B.V.D. thans aangeeft na mijn aanvankelijk toch zeer goede staat van dienst. Mocht ik nog steeds onder controle staan, zo zou ik u willen vragen dit ongedaan te maken.

Wat ook een hele pijnlijke situatie bij het onder controle staan is dat, indien men zichzelf wil verdedigen, men zijn beste vrienden vaak in moeilijkheden brengt. Het is daarom dat ik mij beperkt heb in het verstrekken van namen en adressen.

Het ligt niet in mijn bedoeling deze brief te doen dienen om kwaad met kwaad te vergelden. Het schrijven heeft enerzijds ten doel mijn vrijheid en rust te herkrijgen, anderzijds te uwer informatie welk een druk op iemands leven kan worden uitgeoefend in de huidige vorm van de B.V.D.

Een B.V.D. is noodzakelijk, maar het levensgeluk van de met geheime stukken/werkzaamheden belaste beambte/ambtenaar dient gewaarborgd te zijn, ook van hem of haar die nu toevallig niet in de gunst van evenvermelde instantie valt.

Uiteraard ben ik gaarne bereid tot het eventueel verstrekken van nadere gegevens. Voor uw bemoeiingen in deze aangelegenheid dank ik u bij voorbaat ten zeerste.

Met de meeste hoogachting,

Bijlagen: 3

mej. E.M. Heuves
Westvlietweg 116, Leidschendam.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN

AAN de heer Mr.W.Koops
Griffier van de vaste commissie
voor de Binnenlandse Veiligheids-
dienst.
Binnenhof 1^a

Bijlagen: 1

Uw brief van: 15-11-1963
nr. 91002

Directie

Hoofdafd.

Afd. Kabinet

Nr. 51934 V

Onderwerp: Mejuffrouw E.M.Heuves

's-Gravenhage, 12 december 1963

VERTROUWELIJK

Ter beantwoording van uw brief van 15 november jl. nr. 91002 betreffende Mejuffrouw E.M.Heuves moge ik u verwijzen naar het aan de voorzitter van de vaste commissie voor de Binnenlandse Veiligheidsdienst door het hoofd van die dienst in afschrift toegezonden schrijven aan Mr. H.K.J.Beernink van 8 december 1961 nr. 617.414. Voor de goede orde voeg ik nogmaals een afschrift hierbij.

Nadien werd op 3 april 1962 door de NV van der Heem een betrouwbaarheidsonderzoek aangevraagd in verband met de bij dit bedrijf in uitvoering zijnde geëclassificeerde Marine-opdrachten. Op grond van bij de dienst beschikbare inlichtingen werd medegedeeld, dat omtrent betrokkene niets ten nadele bekend is. Deze mededeling werd, zoals gebruikelijk niet aan van der Heem doch aan de Marine Inlichtingen Dienst verstrekt.

Gaarne verzoek ik u de leden van de vaste commissie voor de Binnenlandse Veiligheidsdienst terzake vertrouwelijk in te lichten.

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN,
Voor deze,
DE SECRETARIS-GENERAAL,

VERTROUWELIJK

's-Gravenhage, 19 december 1963. *

91195

Mejuffrouw E.M. Keurven,
Westvlietweg 116,
LEIDSCHENDAM.

Mierbij heb ik de eem, u namens de vaste Commissie voor de Binnenlandse Veiligheidsdienst van de Tweede Kamer der Staten-Generaal mede te delen, dat, naar de commissie gebleken is, voor de in uw schrijven d.d. 9 november j.l. tot de heer Boernink naar voren komende ongerustheid over activiteiten van de M.V.B. te uwer aanzien geen enkele grond bestaat.

✓
(Dr. A. Vondeling)

Voorzitter der Commissie.